

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Československé církve evangelické
v Praze 5 - Smíchově

Úvodník

*Chvěj se, země, před Pánem, před Bohem Jákobovým!
On proměňuje skálu v jezero, křemen v prameny vod. (2 Pt 1,19)*

Poušť Negev je poušť, kterou Izraelci putovali do zaslíbené země. Ta kamenná pustina může být také obrazem našich nejhlubších ran. Přes den pálí ohněm, v noci pálí mrazem. Každý pokus o léčbu se podobá dešti, který jenom steče po povrchu. Vytvoří vlnu, která smete vše, co snad ještě přežilo, vše i ten náznak půdy. Požehnaní deště je tak katastrofou. Šakal, had a štír jsou obyvateli těch míst. Na dálku vycítí každý pokus o ohrání se u ohýnku naděje, který zapalujeme s přáteli vstříc noci, abychom se podepřeli a povzbudili. Jejich jed strachu nás paralyzuje. Jejich vytlí nám nedopřeje ani alespoň krátkou slast zapomenutí ve spánku. Je možné, že tohle je cesta do zaslíbené země? Je možné skutečně proměnit tohle místo smrti v cestu k místu života?

Tajemství Velké noci je tajemstvím rozkvetlé pouště. Z kapky vody tisíckrát vysušené vyrazí život vzdorující chladu noci i horku dne. Chvěj se, země, před Pánem! On proměňuje také naše vnitřní pouště v prameny vod!

Maroš Klačko

Vážení čtenáři,

první letošní číslo Alfy a Omegy otevírá úvodník našeho bratra faráře, inspirovaný jeho nedávným pobytem ve Svaté zemi. **Následující tři texty** (zprávy jednak o dění v našem sboru v uplynulém roce, jednak o našem hospodaření v témže období, a návrh sborového rozpočtu na rok letošní) **jsou důležité** především proto, že jsou touto cestou předkládány členům sboru k posouzení **před výročním sborovým zasedáním**, které se uskuteční v neděli 26. března t. r.

Se zprávou o životě a práci našeho sboru souvisí také stručné, ale podnětné vyprávění br. Jana Rybáře o říjnovém zájezdu několika členů sboru do sasko-anhaltského Wittenbergu, známého jako Lutherovo město. Tento text mimo jiné připomíná, že letošní rok je symbolicky chápán jako počátek evropské reformace; pro nás je to navíc připomínka reformace české, podnícené dílem a působením mistra Jana Husa a jeho stoupenců. V této souvislosti neuškodí ohlédnout se za třemi těsně za sebou jdoucími výročími o sto let staršími: 1414 poprvé vysluhováno pod obojí u Martina ve zdi, 1415 upálen Jan Hus, 1416 upálen Jeroným Pražský...

Pozornosti by nemělo uniknout hluboké rozjímání sestry Marcely Vydrželové, inspirované přednáškami bratra docenta Zdeňka Susy. Autorka se v něm pronikavě zamýšlí o životě jako zázračném daru a odtud pak, jak různé lze tuto hodnotu vnímat v různých polohách lidské existence, polohu blízkosti smrti nevyjímaje.

Závěrem mi dovoluji si trochu postesknout: v posledních číslech sborového časopisu jsme připomínali, jaký zájem členů sboru vzbudila letní anketa o perspektivách oprav i úprav našeho chrámového interiéru, a v této souvislosti jsme naléhavě prosili, ať svůj zájem nenecháváte usnout a pobízíte nás – členy staršovstva i členy redakční rady Alfy a Omegy – svými náměty, podněty, připomínkami a ovšem kritickým upozorňováním na to, co děláme špatně či co lze dělat lépe anebo jinak. Usnadnit jsme to chtěli umístěním krabice na písemné příspěvky (v chrámové předsíni na stole s církevním tiskem vedle kanceláře) a těšili se, že Vaše podněty obohatí a třeba i poveselí obsah sborového časopisu... Leč uběhlo téměř půl roku a v „kastlíku“ zatím nepřistál ani lísteček.

Jan Horálek

Smíchovský sbor v roce 2016

Výroční zpráva o životě a práci farního sboru ČCE v Praze 5 - Smíchově

Úvod

Rok 2016 byl dobou živých diskusí na téma chystané rekonstrukce vnitřních prostor chrámu. Bylo zvoleno nové staršovstvo. Na podzim se zapojil do platformy Sousedění, iniciativy smíchovských organizací sídlících kolem parku Skalka.

Hned zpočátku roku jsme uspořádali, jak se již stalo dobrým zvykem, výjezdní sborové zasedání. Jeli jsme již podruhé do pivovaru ve Všeradicích. Probírali jsme vizi sboru, vyslechli si zamyšlení o islámu od bratra faráře a nakonec diskutovali i o rekonstrukci topení a akustických podmínek chrámu. Na tomto setkání zatím nic nenasvědčovalo tomu, že by se rekonstrukce topení a zlepšení akustiky chrámu podle projektu Hany Seho neměla uskutečnit. Mimo otevřenou debatu však již probleskovaly názory probouzejících se odpůrců projektu, kteří si začali uvědomovat, že je již nejvyšší čas se ozvat.

Veškeré tyto hlasy se promítly do života sboru na březnovém sborovém shromáždění, na kterém proběhla na toto téma nezvykle živá debata. Vše vyvrcholilo návrhem Žofie Vobrové na zorganizování ankety o tomto projektu a návrh na její zorganizování byl přijat. To bylo klíčové, protože anketa uspořádaná v průběhu letních měsíců ukázala, že 75 % členů sboru dává přednost hledání jiného řešení. Jinými slovy projekt Hany Seho, jehož ladění věnoval sbor mnoho času i peněz, byl zamítnut. S projektem rekonstrukce kostela jsme tedy na podzim začali znovu.

Na březnovém výročním sborovém shromáždění bylo také zvoleno nové staršovstvo v následujícím složení: Aleš Kratochvíl – kurátor, předseda staršovstva, Eva Smolíková – místokurátorka, Daniel Mikolášek – pokladník, Michal Hoblík – pokladník, Jan Rybář – zapisovatel, Marcela Vydrželová, Jan Horálek, Jana Fučíková, Ladislav Wagner a náhradníci Hugo Švec a Jaroslava Jelínková.

Akce

V roce 2016 jsme kromě výjezdního zasedání sboru, o kterém již byla řeč, absolvovali několik léty prověřených akcí:

V sobotu 4. června jsme podnikli společný sborový výlet na severní Plzeňsko. Hlavním cílem našeho putování byl tentokrát bývalý cisterciácký klášter v Plasích. Krátkou zastávku jsme udělali v obci Potvorov, kde se nachází velmi dobře zachovalý románský kostelík. Po obědě v městečku Žihle jsme přešli do Kralovic. Tam na nás čekala komentovaná prohlídka renesančního kostela se zajímavou expozicí o šlechtickém rodu Gryspeků. Posledním navštíveným objektem se stal poutní areál Mariánská Týnice. Uvnitř velkolepé barokní stavby, kde je umístěno regionální muzeum, jsme měli možnost zhlédnout mimo jiné také výstavu věnovanou architektu Janu Blažejí Santinimu-Aichelovi.

Noc kostelů měla z hlediska návštěvnosti pomalý rozběh, když nepřišly žádné děti na úvodní program omalovánek a jen jedna divačka si vyslechla velmi poutavé čtení pohádky Šťastný princ od Oscara Wildea v přednesu Terezy Havránkové. Následné obě prohlídky kostela s Terezou Klivanovou i oba koncerty skupin FourCette a Musica rustica shlédla v součtu více než stovka návštěvníků. Neméně populárním bodem programu byla i tradiční ochutnávka evangelických koláčů, za jejichž přípravu všem sestrám i bratrům děkujeme.

Stejně jako minulá léta, tak i loni jsme přijali pozvání do Chotěboře se strašnickým sborem, který se loučil se svým farářem odcházejícím do Třebenic. V pětičlenné skupince jsme si společně užívali sluneční víkend. Rána jsme zahajovali krátkou pobožností a nedělní rozlučkovou bohoslužbu vedl také bratr Klinecký. Večery byly ve znamení ohně, zpěvu i tance. Díky početné rodině Klineckých jsme byli opatřeni péčí a stravou. Klinečtí rovněž zajišťovali hudební produkci, za což vše jim patří pochvala a poděkování. Závěr jsme si osladili při cestě zpět do Prahy v cukrárně v Chotěboři. Na přátelskou atmosféru rádi vzpomínáme.

Jako každý rok se v prosinci konala naše nejhojněji navštěvovaná sborová akce spojená se čtením příběhu ze sklonku druhé světové války Stalo se v Hürtgenwaldu. Již neodmyslitelným doplňkem večera pak bylo požívání pečených kachen, letos v počtu sedmi kusů.

Naše děti si na čtvrtou adventní neděli připravily vánoční hru. Letos ale diváky čekalo malé překvapení, neboť se nejednalo o jednu vánoční hru, ale rovnou o dvě vánoční pohádky, obě z pera bratislavského kazatele Daniela Pastričáka. A tak se našich devět ratolestí nejdříve přeneslo do lyrického světa muže, který se chtěl naučit milovat, a Ten, který byl nad ním, naučil milovat nejen jej, ale i ženu jeho snů. Ve druhé pohádce nás děti zavedly na širé moře, na kterém se potácí malá zpupná loďka bez kormidelníka. K poetické atmosféře přispěl i krásný hudební doprovod, který obstarali Smíchovští příležitostní zpěváci (SPZ) a samozřejmě i naši malí odvážní herci, kteří sklidili zasloužené ovace.

Staršovstvo se od druhého pololetí schází každé první pondělí v měsíci.

Statistiky a investice

Bohoslužeb se průměrně účastnilo 48 lidí. K večeri Páně jsme se sešli dvacetkrát, s průměrnou účastí kolem 38 přijímajících. Naše tváře v uplynulém roce rozzářily nové křty, konkrétně Terezy Škrhové, Marjánky a Richarda Novákových, Jitky Hellerové, Zuzany Švihelové, Jana Láta a Matouše Smolíka. Rozloučili jsme se pak s dlouholetými kmenovými členy našeho sboru Jaroslavem Kratochvílem a Janem Wagnerem.

Z investičních akcí byla nejvýznamnějším počinem výměna oken ve spojovací chodbě v 1. patře a chodbě ve farářském bytu, díky čemuž se znatelně

zvýšil tepelný komfort v těchto prostorách. Nahrazeny novými byly i původní dveře spojující terasu s chodbou bytového domu. Tato chodba byla po 40 letech nově vymalována a zábradlí bylo opatřeno novým nátěrem. Vzhledem k zatékání do farářského bytu a celkovému stavu dolní terasy bylo rozhodnuto o její rekonstrukci. Prvním krokem pak bylo vypracování projektu.

Kromě nezbytných oprav a rekonstrukce bytových prostor jsme v uplynulém roce díky příjmům z hospodářské činnosti přispěli sborům ve Dvakačovicích, v Novém Městě pod Smrkem a Úštěku, každému 15 000,- Kč. Diakonii na „dar D“ jsme díky pravidelným chrámovým sbírkám jednou měsíčně darovali celkem 11 727,- Kč.

Aktivita

I v roce 2016 se naše děti pravidelně setkávaly se svými učiteli v nedělní škole. V září došlo k přesunu nedělní školy do sborové místnosti, která byla pro tyto účely upravena. V místnosti na kruchtě vznikla ozvučená místnost pro maminky s nejmenšími dětmi. Další novinkou od září je délka trvání nedělní školy, která nyní probíhá od druhé písně až do konce bohoslužeb, s výjimkou večere Páně, na kterou se učitelé i děti vracejí.

Na pořadu biblických hodin bylo čtení evangelia podle Marka, od září pak starozákonní Píseň písní. Setkání nad texty Písma jsou zpestřeny občasným tematickým setkáním vedeným sestrou Žofii Vobrovou. Návštěvnost je pět až sedm lidí. Odpolední biblické hodiny byly od září nahrazeny meditativním setkáním.

Hodin náboženství pro děti se od září účastní o dvě děti méně. Z časových a logistických důvodů jedna rodina přestala od září své děti na hodiny náboženství přivádět. Příští školní rok budeme hledat možnosti, aby děti mohly opět na hodiny docházet. Setkání se v současné době konají jedenkrát týdně a trvají 50 minut. V minulém roce proběhly dvě víkendovky pro starší děti s účastí čtyř dětí z vinohradského sboru. Pravidelné hodiny náboženství pro děti matek ubytovaných v azylovém domě EZER probíhaly do konce školního roku. Od září hodiny neprobíhají, jelikož se rodiny, které této možnosti využívaly, odstěhovaly.

Koncem roku se ve sboru objevili noví mladí lidé, kteří vyjádřili vůli se setkávat. Zorganizovali vánoční tematický večírek, kterého se zúčastnilo deset lidí.

Náš sbor pokračoval také v projektu vaření polévek a mazání chlebů pro bezdomovce, a to v šesti termínech. Tento projekt se našemu sboru daří udržet díky obětavému nasazení Evy Mikoláškové, Marcely Vyrželové, Naděje Benešové, Ládi Wagnera a Saši Čápa. Projektu se však můžeme účastnit dvanácti termíny v roce, a proto je pomoc dalších členů sboru na vytvoření druhého týmu vítána. Novým projektem našeho sboru v sociální oblasti je Adopce na blízko – obědy ve škole, kdy od září hradíme obědy žákovi 2. třídy ZŠ Santoška. Sbíráni trvanlivých potravin pro

potravinovou banku bylo v září ukončeno.

Od září 2016 věnuje náš sbor první sbírku v měsíci Diakonii ČCE na podporu jejich projektu Dar s velkým D, ve kterém každý měsíc přispíváme různým střediskům Diakonie.

Nepovedlo se dosáhnout na grant pod projektem Erasmus +, který by přivedl dva mladé lidi ze zahraničí, aby pomáhali s rozvojem sboru, nicméně o podporu se budeme pokoušet také tento rok.

Křesťanská služba se sešla ke své poradě v roce 2016 třikrát. Rozeslala 101 přání k narozeninám, roznesla v adventu devatenáct balíčků s přáním do nového roku a vykonala třináct návštěv v domácnostech.

Tradičně se i po bohoslužbách scházíme v chrámové předsíni u malého pohoštění. Všem sestřám a bratrům, kteří se o naše občerstvení starají, děkujeme.

Celý rok pokračovala také naše spolupráce s německojazyčným evangelickým sborem. Proběhly společné bohoslužby, každý týden se konají konverzace v německém jazyce a sbor dále využívá prostory v našem sborovém domě.

Koncem roku vznikla otevřená platforma Sousedění. Jde o prostor pro spolupráci organizací sídlících v okolí parku Skalka. Záměrem této spolupráce je vytvořit síť vztahů a koordinovat vstupování do veřejného prostoru, ve kterém sídlíme. Do platformy se zapojily organizace Člověk v tísní, Gymnázium Na Zatlance, ZŠ Santoška, Městská knihovna, Sannanim, Sepětí z. s. a další.

Hudba

Za varhanní doprovod děkujeme br. Bednářovi, Josefu Coufalovi a Pavlíně Krupové, kteří bohoslužby doprovázejí jednou měsíčně, a zejména pak Libuše Nývltové, která zastala takřka všechny zbývající neděle. Poděkování patří také všem, kdo přispěli do nedělních sbírek, určených na údržbu varhan.

Náš chrám také příležitostně pronajímáme ke koncertům cizích a sprátených orchestrů a pěveckých sborů.

SPZ se scházeli takřka pravidelně jednou týdně ke zkouškám v proměnlivém počtu od čtyř po dvacet zúčastněných (počítáno včetně našich pravidelných hostů – profesionálních výpomocí). Výjimkou je tradičně letní prázdninové období, kdy se koná „pouze“ soustředění v Pusté Rybné. Víceméně se dařilo dodržovat rytmus účasti na bohoslužbách každou první neděli v měsíci – s výukou nových písní a obohacením Večeře Páně. Z větších akcí pak proběhlo zimní víkendové soustředění ve Hvozdnici.

Tamtéž SPZ vystoupila také při Noci kostelů. Hlavními produkcemi pak zůstávají vánoční a velikonoční nešpory.

Závěr

Pestrý příběh roku 2016 nás přiměl ptát se, co je pro nás důležité, kam směřuje náš sbor, proč tu je. Proto jsme v srpnu začali diskutovat o vizi našeho sboru a o její formulaci se budeme snažit i v roce 2017. Budeme hledat odpovědi na otázky, proč existujeme jako sbor, kam směřujeme, jaké jsou naše postoje a priority.

Na závěr nám dovoluňte poděkovat všem, kteří se na životě sboru podílejí. Jejich práce tvoří náš sbor, totiž místo, kde můžeme sdílet naši víru, místo, kde se snažíme věnovat věcem podstatným a zejména místo, kde se můžeme sejít v Jeho jménu, aby On mohl být uprostřed nás.

Staršovstvo

Zpráva o hospodaření sboru za rok 2016

Kromě nezbytných oprav a rekonstrukce bytových prostor jsme v uplynulém roce díky příjmům z hospodářské činnosti přispěli sborům ve Dvakačovicích, v Novém Městě pod Smrkem a v Úštěku, každému 15 000,- Kč. Diakonii na „dar D“ jsme díky pravidelným chrámovým sbírkám jednou měsíčně darovali 11 727,- Kč.

Odvedli jsme rovněž předepsané repartice v celkové výši 52 241,- Kč a odvod do personálního fondu ve výši 92 300,- Kč.

Na základě výsledků ankety iniciované VSS v roce 2016 nebude projekt rekonstrukce chrámu Hany Seho realizován. Finanční prostředky vynaložené na tento projekt byly odepsány. Tímto byly celkové náklady překročeny o 53 tisíc a dosáhly výše 1 173 000,- Kč. Celkové výnosy ve výši 1 125 000,- Kč překročily rozpočet o necelých 54 000,- Kč.

Příjmy ze sborové činnosti, jako jsou dary, sbírky a saláry, dosáhly výše 537 000,- Kč. Příjmy z pronájmu bytů, nebytových prostor a chrámu činily 587 000,- Kč.

Na celocírkevních sbírkách jsme odvedli 45 000,- Kč.

Podle účetní závěrky za rok 2016 tedy skončilo sborové hospodaření ztrátou 278 000,- Kč a hospodářská činnost ziskem 188 000,- Kč.

Celkové hospodaření farního sboru tedy vykázalo ztrátu 90 000,- Kč. Hospodářský výsledek navrhuji zaúčtovat v souladu se zákonem o účetnictví na účet nerozděleného zisku.

Vážené sestry a bratři, závěrem této zprávy Vám jménem staršovstva děkujeme za všechny příspěvky a dary, které jste v uplynulém roce věnovali našemu sboru a na ostatní sbírky. Díky Vaší obětavosti jsme mohli splnit všechny povinné odvody, odeslat celocírkevní sbírky vyhlášené Synodem a zajistit běžnou údržbu budovy.

Závěrem této zprávy Vás chci ujistit, že všechny Vaše příspěvky dary jsou využívány zodpovědně a účelně.

Jana Fučíková

Návrh rozpočtu

sboru ČCE na Smíchově na rok 2017

Návrh rozpočtu na rok 2017 vychází jak ve své příjmové, tak výdajové části z výsledků hospodaření v roce 2016.

Předpokládané příjmy jsou ve výši 1 110 000,- Kč, z čehož zhruba polovinu představuje výnos z hospodářské činnosti sboru. Zbytek pak tvoří salár, výtěžek ze sbírek a přijaté dary. Celkové výdaje jsou odhadovány na 818.712,- Kč, takže ve výsledku vychází zisk ve výši 291 288,- Kč. Rozpočet je tedy navrhován jako výrazně ziskový.

Přebytku v hospodaření bude dosaženo především omezením nákladů na běžnou údržbu, kde je počítáno s částkou 120000,- Kč, která vedle povinných revizí zajistí pouze provedení nezbytných oprav.

Vzhledem k tomu, že rekonstrukce topení, která se každým rokem stává pro náš sbor aktuálnější, bude pro sborové hospodaření představovat značný výdaj, využije se předpokládaný přebytek na vytvoření rezervního fondu určeného právě na financování větších investic.

Podrobný rozpočet na rok 2017 je vyvěšen na nástěnce v chrámové předsíni. S případnými dotazy se můžete obrátit na členy hospodářské komise staršovstva nebo na naši sborovou účetní ses. Fučíkovskou.

V Praze dne 7. března 2017

Jan Rybář

Výlet do Wittenbergu

V letošním roce se chystají velkolepé oslavy 500. výročí počátku evropské reformace, za který se symbolicky považuje uveřejnění 95 tezí Martina Luthera. Údajně se tak stalo dne 31. října 1517 a zmíněné texty byly přibity na vrata zámeckého kostela ve Wittenbergu. Teze obsahující řadu výhrad k tehdejší církevní praktikám, především k prodeji odpustků, byly původně určeny jen pro akademickou diskusi, ale pomocí knihtisku došlo k jejich rychlému rozšíření, následným nepokojům a nakonec k odluce velké části evropského křesťanstva od římskokatolické církve.

Skupinka členů našeho sboru měla loni v říjnu příležitost prohlédnout si Wittenberg na vlastní oči, a to díky Marcele Vyrželové, která nám přinesla nabídku připojit se k jednodennímu zájezdu organizovanému agenturou Porta Praga.

Město Wittenberg je pro nás významné svou univerzitou, na které v 16. století studovala řada českých protestantů a kde doktor Jan Jesenius dokonce získal profesuru. Dále je proslulé jako působiště renesančního malíře Lucase Cranacha staršího, s jehož osobností se návštěvník nejlépe seznámí ve zdejších

muzeu. My jsme si ovšem velké množství oltářních obrazů pocházejících z jeho dílny prohlédli přímo v městském kostele a také jsme navštívili malou expozici ručního tisku umístěnou v objektu, kde kdysi Cranach úspěšně provozoval svojí vlastní tiskárnu.

Wittenberg je však spojen především se jménem reformátora Martina Luthera. Jeho stopy – dnes pečlivě zrestaurované – zde potká turista téměř na každém kroku. Vedle monumentálního pomníku na náměstí, sochy jeho manželky Kateřiny nebo tzv. Lutherova domu, což byl původně augustiniánský klášter, kde Luther ještě jako mnich pobýval, nelze minout zámecký kostel. Měli jsme to štěstí, že jsme byli mezi prvními návštěvníky, kteří si chrám mohli po dlouhotrvající rekonstrukci kompletně prohlédnout a spatřit nejen náhrobky doktora Luthera a jeho blízkého spolupracovníka Melanchtona, ale i novotou zářící repliku oněch pověstných vrat.

Na závěr naší návštěvy Wittenbergu jsme se zastavili na okraji města, abychom se zblízka podívali na poněkud bizarní úpravu panelové školy provedené podle návrhu extravagantního vídeňského umělce Hundertwassera.

Jan Rybář

Život jako zázrak, život jako dar

Milé sestry a milí bratři, ráda bych se s vámi podělila ve zkrácené verzi o esej, kterou jsem ve škole psala pro pana doktora Susu na téma jeho přednášek Zdraví a nemoc.

Život charakterizuje naši planetu. Země je plná života v roztodivných formách v živočišné i v rostlinné říši. I život a pohyb vesmíru je krásný a zajímavý, zrody a zániky hvězd i celých galaxií, vesmír je úchvatný. Ale život, jak ho známe a chápeme my, a veškeré podmínky pro něj jsou výjimečným a jedinečným darem daným planetě Zemi. A já nad tímto zázrakem nepřestávám žasnout. Dokonce žasnu a divím se stále více, v každé roční době, každý nový den. Jsem obestřena tajemstvím. Osobně si myslím, že člověk by měl zahrnout tajemství do svého života. Já jako evangelička v tajemství a s tajemstvím žiji. A je to nádherné. Kolik krásy kolem sebe vidím! Kolik je krásy, o které vím, mnohem víc je krásy, kterou jen tuším, a zdaleka nejvíce té, o které nemám ani ponětí a kterou za svůj život nepostihnu. Jsem tady, žiji. To není obyčejné, to není normální. Člověk – to nejkrásnější, nejnádhernější a ve své lidské nedokonalosti nejdokonalejší dílo Boží. A právě jemu, nám, byla dána do správy celá naše planeta se vším živým

i neživým, co se na ní nachází. Jak nakládáme s tímto darem, s touto tvořivou a plodivou silou? Jak nakládáme s životy nám svěřenými? Jak nakládáme se svým životem? Jak to, že jsem se narodila? Zrovna já? Jak to, že jsem se narodila zrovna svým rodičům, do této doby, do této země? Jak to, že jsem taková, jaká jsem? Nevím. Děkuji Ti, Bože. Děkuji, maminko. Děkuji, tatínku. Jsem ráda, že v dnešní době snad většina maminek a tatínků svá miminka vítají a těší se, až přijdou na svět. Jsem vděčna i za věčnou otázku počátku lidského života, kterou si může za sebe odpovědět každý sám. Jsem vděčna za osvětlené lékaře, kteří vidí, že zákaz potratů by tuto otázku nevyřešil. Řešení této otázky není v tom tuto možnost zakázat, ale podle mého názoru v osvětlené výchově rodinné, společenské, sociální, etické, filosofické a náboženské, v podmínkách a jiných řešeních, aby této možnosti využívalo co nejméně párů a maminek. Víím, že to není jednoduché. Život není jednoduchý.

Ještě za něco osvětleným lékařům děkuji. Za eubiosii. Otázkou euthanasie jsem se hodně zabývala a neměla jsem ji sama v sobě vyřešenu – než jsem se dozvěděla o eubiosii. A tato myšlenka mě nadchla. U fyzických bolestí je jejich mírnění na sklonku života pro mě tím jediným možným řešením. Nemohu a ani nehodlám zasvěceně mluvit, nemám potřebné znalosti. Ale považuji za důležité si tuto otázku položit.

Co je u mě však stále ještě otevřenou otázkou, jsou vážně psychicky nemocní pacienti. Podle mě psychické onemocnění naruší, a ne jenom zasáhne, všechny složky naší bytosti – duši, srdce, mysl, ducha i tělo. Pak v člověku není ničeho, co by tento výkyv vyrovnalo. Musí to být strašlivé. V této souvislosti mě nemohla nenapadnout otázka sebevraždy. Ano, život je dar, je to zázrak, žiji, jsem člověk. Mám možnost volby mezi dobrým a zlým, mám schopnost i možnosti prací na sobě tyto strany rozlišit. Mám schopnost poznání. Díky Bohu omezeného, a přesto v čase mého života nepostihnutelného a nevyčerpatelného. Mám schopnost na cestě k Bohu a s Bohem stát se svobodným člověkem. Byly mi dány touha žít, vůle přežít, pud sebezáchovy, pouta lásky, a nejen to. A přece to někdy nestačí. Jak hrozně muselo být mamince, která vyhodila svou pětiletou holčičku z okna a pak skočila za ní. Ve svém životě jsem se setkala spíše s nepochopením tohoto krajního řešení. Stačí slyšet reakce lidí, když kvůli nebohému člověku nejede metro. Jak asi bylo nešťastné paní sousedce, kterou jsem ani neznala a která jednoho sobotního rána při pádu mýjela mé okno? Já už jsem pro ni nemohla nic udělat. Jen to, že jsem zavolala 112. Ale zato jsem cítila, co se děje ve mně a kolem mě. Ticho. Těžké, tíživé, dusivé, stísnující ticho, jako by se zastavilo vanutí Ducha. Jak pomoci takovým lidem předtím, než sáhnou k tomuto radikálnímu řešení? Já nevím. Jen věřím, že Bůh je přijímá s bolestí, s pochopením a s láskou.

Miluji Boha, mám k němu úctu, mám úctu a lásku k Bohu Stvořiteli, stvořiteli nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Miluji a ctím Boží stvoření, život jako takový. I ten nejposvátnější na této Zemi, život lidský. Co se však stane, je-li tato láska a úcta k životu narušena? Čeho všeho je člověk schopen? Kam až dokáže zajít? Co vše dokáže udělat? Co vše si dokáže omluvit? V této souvislosti bych se s vámi ráda podělila o svůj divadelní zážitek z představení Divadla pod Palmovkou Laskavé bohyně. Autorem románové předlohy je americký spisovatel Jonathan Littell v současné době

žijící ve Španělsku. Německý důstojník, 2. světová válka, východní fronta a židovská otázka. „Když odejdeme my, slušní lidé, zůstanou jen řezníci, které zabíjení baví.“ „My je zabíjíme humánně, vždyť by umřeli hladem nebo zimou.“ „Zabíjíme je o to víc humánněji, protože zastřelíme vždy celou rodinu i s dětmi, a tak nebude nikdo, kdo by truchlil a komu bychom způsobili bolest.“ A mnoho dalšího. Hlavní hrdina, o kterém se Vám nebudu blíže zmiňovat, je v závěru hry vyšetřován pro vraždu své matky a svého otčima. Jeho nadřízený, který nad ním po celou dobu drží ochranou ruku, mu zachrání život, a on ho vzápětí proto, aby sám mohl na sklonku války nepozorovaně opustit Německo, zabije. Pak si zařídí pokojný a pohodlný rodinný život ve Francii proti své sexuální orientaci, „protože to byla nutnost“. V závěrečném monologu k nám mluví plamennými slovy o tom, že my nejsme jiní než on a že bychom se zachovali stejně. Celé mé já ve mně v tu chvíli křičelo krátkými opakovanými výkřiky: „Bože, chraň!“ Na nic jiného jsem se v ten okamžik nezmohla. Byla jsem hrůzně otřesena, ale můj postoj, ke kterému jsem dospěla přes spoustu otázek a na cestě k Bohu, byl snad ještě jasnější a pevnější. Přesto si myslím, že by bylo chybou v obecném měřítku otázky, které hra nastolila, bez rozmyšlení považovat za vyřešené s tím, že je to tak strašné a že mě se to netýká. Žijeme v poklidné a blahobytné době svoje životy. Ale jak? Jakým způsobem? Současná doba nás nekonfrontuje s etickými otázkami našeho svědomí. Ale náš život? Co naše každodenní lži, výmluvy a omluvy něčeho, co jsme udělali a udělat neměli, nebo naopak toho, co jsme neudělali a udělat měli? Co náš postoj ke světu, k životu, k člověku? Je třeba se ptát. Je třeba hledat odpovědi. Je třeba se rozhodnout, jakým směrem povedu svůj život. Je třeba vidět, co dávám světu kolem sebe. Jsem člověk, a nejsem na Zemi jediná.

Marcela Vydrželová

Jednou větou

Koncem ledna proběhlo v Malešově otevřené výjezdní zasedání staršovstva s rekordní účastí členů sboru. Mluvilo se o společném duchovním směřování, výsledcích sborové ankety a důvodech k započetí práce směřující k novému návrhu řešení technických problémů kostela a sborového domu. Začátkem února jsme v našem sboru vařili polévku, kterou rozdáváme potřebným na Hlavním nádraží. Podobně jsme se s polévkou úspěšně představili v rámci Dnů Prahy 5 na společné akci platformy Sousedění. V nelehkých podmínkách vystoupila a zaujala také naše SPZ. Ve sborovém projektu Adopce na blízko, který financuje obědy pro sociálně slabší dítě docházející na ZŠ Santoška, jsme změnili příjemce této pomoci, protože původně podporovaná rodina se odstěhovala. Žádost sboru o finanční podporu projektu občasně kavárničky pro mládež a studenty Gymnázia Na Zatlance v rámci projektové výzvy Pražského seniorátu byla vyřízena kladně. Garantem projektu je Sára Klačko. Pro sborovou knihovnu nevyhovující prostory skladu jsou nahrazeny chodbou ve farářském bytě. K zapůjčené knize se podává šálek čaje.

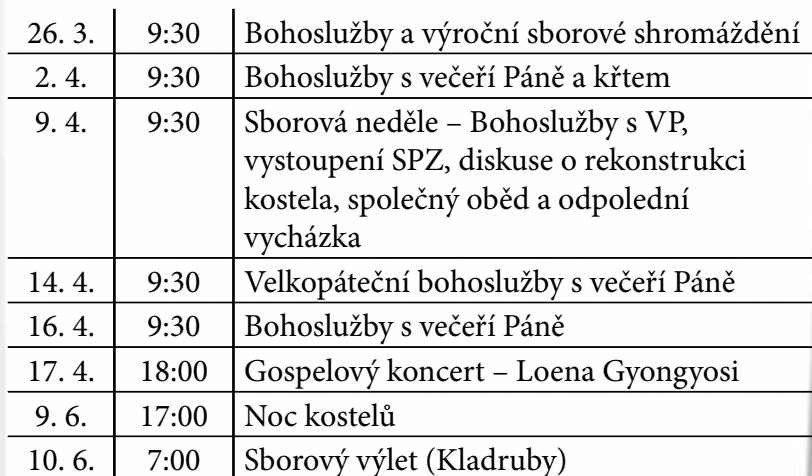
mk

Dvě židovské

Špičková farář s rabínem. Farář: „Měl jsem sen o židovském ráji: samý rámus, maglajz a všude plno rozhádaných lidí.“ A rabín: „Mně se zas zdálo o křesťanském ráji: klídek, nádhera – a nikde ani živáčka!“

Mírně antisemitní pasažér poučuje ve vlaku spolucestující o původu slavných osobností v dějinách. Když zmíní Spinozu, ozve se jeden z posluchačů: „To byl Žid!“ – „No tak Heine!“ – „Taky Žid.“ – „Freud.“ – „Zrovna tak.“ – „Marx?“ – „Taky známý Žid.“ – „Tedy Einstein!“ – „Žid, samozřejmě.“ Antisemita se chytí za hlavu a zaběduje: „Ježišmarjá...“ Nato zazní suše: „Taky Židi.“

Kalendárium na jaro a Velikonoce

26. 3.	9:30	Bohoslužby a výroční sborové shromáždění
2. 4.	9:30	Bohoslužby s večeří Páně a křtem
9. 4.	9:30	Sborová neděle – Bohoslužby s VP, vystoupení SPZ, diskuse o rekonstrukci kostela, společný oběd a odpolední vycházka
14. 4.	9:30	Velkopáteční bohoslužby s večeří Páně
16. 4.	9:30	Bohoslužby s večeří Páně
17. 4.	18:00	Gospelový koncert – Loena Gyongyosi
9. 6.	17:00	Noc kostelů
10. 6.	7:00	Sborový výlet (Kladruby)

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5 - Smíchov

Telefon: 251 564 204 Web: smichov.evangelnet.cz E-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514/2010

Rediguje redakční rada ve složení: Jan Horálek (vedoucí), Maroš Kláčko, Aleš Kratochvíl, Martin Pícek (grafika), Marcela Vyrželová.

Jazyková korektura Libuše Masarová